

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 130.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789604992/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

formindskedes, da Capitainen og Felix paa et Vink fra Augusta hurtigt fulgte efter. Selskabet stod nogle Øieblikke raadvild; men fortsatte derpaa sin Spadseregang, imens Cancellisten søgte om Ord og Justitsraaden havde for mange til at forklare dette Tilfælde med. Men Emilie vendte sig om, og da hun saae Augusta næsten afmægtig støtte sig mod et Træ, løb hun tilbage, og kom tidsnok for at gribe hende i sit Fald. De Andre kaldte paa hende, men hun raabte:

Moder, kom dog; hun døer hvis vi ikke hjælpe hende.

Fru St. Clair kom til og løftede hendes Hat og Kaabe af, imedens Emilie gned hende med Sne i Tindingerne; endelig kom hun igjen til Besindelse.

Vær nu blot rolig, sagde Emilie, nu kommer Deres Selskab strax. Moder, gaa Du, de Andre vente; jeg løber hurtig efter Jer. Hører De, nu kommer de over Marken. Lad mig hjælpe Dem Deres Kaabe paa igjen. Hvor De ryster; der, tag min Flacon, at De ikke skal faae ondt.

Og saaledes søgte hun med venlige Ord, at berolige den, hendes Tante nys havde forhaaet, og som nu sad rystende over hele Legemet, men med Øret vendt imod Jorden, for at opfange den mindste Lyd. Endelig sagde hun:

Ja, det er ham der kommer, Gud være lovet. Og Dem, vedblev hun, idet hun tog Emilies Haand og trykkede den til sine Læber, hvorledes skal jeg takke Dem?

Taarerne løb ned ad hendes Kinder. Emilie bøiede sig imod hende og kysede hende; men idetsamme knagede Buskene for Felix, der brød sig en Gjennemgang, og hun løb hurtig ned ad Stien efter sit Selskab, der flere Gange utaalmodigt havde kaldt paa hende, og tilsidst havde ladet Cancellisten gaae hende imøde.

Den unge Hr. Jespersen ledsagede Damerne til Fru St. Clairs Huus, hvor han forlod dem, for efter Sædvane at reflectere over det Passerede og forberede sig til sit Aftencursus. Justitsraadinden med Raaden stege op med, for endvidere at udbrede sig over det Forefaldne. De sædvanlige Striklerier imellem Tanten og Niecen begyndte, og alle Fru St. Clairs Bestræbelser uaget fortsattes de stedse hæftigere og hæftigere. Tilsidst sagde Fru Lind, da hendes Svigerinde igjen havde gjort et Forsøg paa at gaae imellem:

Nei, min kjære Julie, det er og bliver en Feil af Dig; et saadant Fruentimmer maa man overlade til sin Skjæbne, og Du burde have taget Din Datter bort derfra, istedetfor at hjælpe med.